

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2730/2532

พนักงานอัยการ ประจำศาล จังหวัด ฝางโจทก์ นาย บุญ รัตน์ ถ้วย ทองจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 16, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 17, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 65, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 69, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 มาตรา 5, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 มาตรา 6, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 มาตรา 10, พ.ร.บ.ควบคุมโรคภัย พ.ศ. 2495 มาตรา 1, พ.ร.บ.ควบคุมโรคภัย พ.ศ. 2495 มาตรา 3, พ.ร.บ.ควบคุมโรคภัย พ.ศ. 2495 มาตรา 4, พ.ร.บ.ควบคุมโรคภัย พ.ศ. 2495 มาตรา 5, พ.ร.บ.ควบคุมโรคภัย พ.ศ. 2495 มาตรา 6, พ.ร.บ.ควบคุมโรคภัย พ.ศ. 2495 มาตรา 9, ป.อ. มาตรา 83, พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.อ. มาตรา 218

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท 1 และประเภท 2 เป็นความผิดที่มีบทความผิดและบทลงโทษคนละมาตราต่างกัน จึงเป็นความผิดต่างกระทงอย่างชัดแจ้งแม้โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องแยกเป็นกระทง ๆ ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าเป็นความผิดสองกระทงทั้งคำฟ้องตอนต้นได้บรรยายไว้แล้วว่า เป็นความผิดต่างกรรมต่างวาระ คำขอท้ายฟ้องก็อ้างป.อ. มาตรา 91 ไว้แล้ว ศาลจึงมีอำนาจลงโทษจำเลยทุกกระทงเป็นกระทงความผิดได้.

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยกับพวกได้ร่วมกันผลิตและร่วมกันมียาเสพติดให้โทษประเภท 1 และประเภท 2 ไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่ายกับจำเลยกับพวกร่วมกันมีอิเธอร์และคลอโรฟอร์ม ซึ่งเป็นโรคภัยที่ถูกควบคุมไว้ในความครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 15, 16, 17, 65, 66, 69, 102 พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 มาตรา 4, 5, 6, 10 ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2522) เรื่อง ระบุชื่อและประเภทยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 ลงวันที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2522 ข้อ 1, 2 พระราชบัญญัติควบคุมโรคภัย พ.ศ. 2495 มาตรา 1, 3, 4, 5, 6, 9 พระราชกฤษฎีกาควบคุมโรคภัย (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2525 มาตรา 5 กฎกระทรวง ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2522) และกฎกระทรวง ฉบับที่ 15 (พ.ศ. 2525) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโรคภัย พ.ศ. 2495 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4 และริบของกลางจำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 65 วรรคสอง, 66 วรรคสอง, 68 วรรคสอง, 69 วรรคสี่ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 มาตรา 5, 6 พระราชบัญญัติควบคุมโรคภัย พ.ศ. 2495 มาตรา 9 การกระทำความผิดของจำเลยฐานผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 (เฮโรอีน) เพื่อจำหน่ายแล้วมี

ยาเสพติดให้โทษนั้นไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่ายและฐานผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 2 (มอร์ฟิน) เพื่อผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท 1 (เฮโรอีน) เพื่อจำหน่ายต่อไป เป็นการกระทำความผิดเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษฐานผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 (เฮโรอีน) เพื่อจำหน่ายซึ่งเป็นบทหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้ประหารชีวิต ลงโทษฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท 2 (มอร์ฟิน ผีนและโคคาอีน) ไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก 20 ปี และลงโทษฐานมีไว้ในความครอบครอง ซึ่งโศกณัฏ์ที่ถูกควบคุมตามพระราชกฤษฎีกาโดยไม่ได้รับอนุญาตจำคุก 2 ปีทำให้การของจำเลยในชั้นจับกุมและสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบกับมาตรา 52 คงโทษจำคุกจำเลย 50 ปี 10 ปี และ 1 ปี ตามลำดับรวมให้ลงโทษจำคุกจำเลยไว้มีกำหนด 61 ปี แต่ลงโทษจำคุกจำเลยได้เพียง 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4 จึงลงโทษจำคุกจำเลยไว้มีกำหนด 50 ปี รัชของกลางจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 7, 15 วรรคสอง, 16, 17 วรรคสอง, 66 วรรคแรก, 69 วรรคสี่ ที่แก้ไขแล้ว เป็นความผิดกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท ลงโทษตามมาตรา 66 วรรคแรก จำคุก 21 ปี ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 14 ปี รวมกับโทษจำคุกจำเลยในความผิดฐานมีโศกณัฏ์ที่ถูกควบคุมไว้ในความครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น 1 ปี รวมเป็นจำคุกทั้งสิ้น 15 ปี นอกจากนี้ที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นโจทก์และจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "...ปัญหาที่ว่า ความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท 1 และประเภท 2 ไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่ายโจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องแยกกระทงเรียงลำดับกันไป ศาลจะลงโทษจำเลยทุกกระทงความผิดได้หรือไม่ เห็นว่า ความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท 1 และประเภท 2 เป็นความผิดที่มีบทความผิด และบทลงโทษคนละมาตราต่างกัน จึงเป็นความผิดต่างกระทงอย่างชัดเจน ตามฟ้องของโจทก์กรณีนี้มีความผิดเพียง 2 กระทงเท่านั้น ไม่สับสน แม้โจทก์ไม่บรรยายฟ้องแยกเป็นกระทงๆ ก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าเป็นความผิด 2 กระทง ทั้งคำฟ้องตอนต้นได้บรรยายไว้แล้วว่าเป็นความผิดต่างกรรมต่างวาระ คำขอท้ายฟ้องก็อ้างประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ไว้แล้ว ศาลจึงมีอำนาจลงโทษจำเลยทุกกรรมเป็นกระทงความผิดได้ปัญหาที่ว่า จำเลยจะมีความผิดฐานมีโศกณัฏ์ที่ถูกควบคุมโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ เห็นว่า ความผิดฐานนี้ ศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดและให้รวมโทษจำคุก 1 ปี ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นด้วย เท่ากับศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นให้ลงโทษจำคุกไม่เกินห้าปี จึงต้องห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 ฎีกาของจำเลยในข้อนี้เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยมียาเสพติดให้โทษประเภท 1 และประเภท 2 ของกลางไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย พิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดีจำเลยเคยผลิตยาเสพติดให้โทษจำหน่ายมาแล้วและมียาเสพติดให้โทษของกลางไว้เพื่อจำหน่ายต่อไปอีกมีอุปกรณ์ในการผลิตจำนวนมาก ถือได้ว่าเป็นการกระทำความผิดที่เป็นภัยร้ายแรง จึงเห็นสมควรกำหนดโทษจำคุกกระทงละ 20 ปี ฎีกาโจทก์และจำเลยฟังขึ้นบางส่วน"พิพากษาแก้เป็นว่าให้เรียงกระทงลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 91 ความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท 1 ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66 วรรคแรก ให้จำคุก 20 ปี ฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท 2 ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตามมาตรา 69

วรรคสี่ที่แก้ไขแล้ว ให้จำคุก 20 ปี จำเลยให้การรับสารภาพชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาเป็นเหตุบรรเทาโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นซึ่งโจทก์มิได้อุทธรณ์คงลงโทษจำคุกกระหนละ 10 ปี เมื่อรวมโทษฐานมีภักดิ์ที่ถูกรวบคุมไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต จำคุก 1 ปีแล้ว รวมเป็นโทษจำคุก 21 ปี นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

สอง สุชะปณณพันธ์ · สวัสดิ์ รอดเจริญ · เดชา สุวรรณโณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2730/2532>